

Не води хоро край монастира.

Като рженица

232.

Тошо Тодоро, черна черешо,
Черна черешо, сребърна чашо,
Я стига ходи край монастира,
Я стига води туй вито хоро.
Край монастира Калоферския
Егуменъ гледа изъ прозореца,
Книги си дере, въ огънь ги гори,
А патрехила съ сълзи облива.

Жалба за младостъ.

Бавно

233.

Да знаешъ, мари моме, да знаешъ,
Каква е жалба, моме, за младостъ,
На порта, мари моме, на порта,
На порта би ме, моме, чакала,
Отъ конче, мари моме, отъ конче,
Отъ конче би ме, моме, свалила,
Въвъ кжщи, мари моме, въвъ кжщи,
Въвъ кжщи би ме, моме, въвела.